

Foaia Diecezană

Organul eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

<p>Prețul abonamentului:</p> <p>Pe un an 240 Lei Pe jumătate de an 120 Lei Pe un pătrar de an 60 Lei Un număr 5 Lei Pentru străinătate pe un an 300 Lei</p>	<p>APARE DUMINECA</p> <p>Manuscrisele nu se înapoiază și se adresează redacțiunii „Foaia Diecezană”, iar banii pentru abonamente și inserațiuni se trimit administrațiunii „Tipografia și Librăria Diecezană” în Caransebeș.</p>	<p>Prețul inserțiunilor:</p> <p>Pentru publicațiuni oficiale, concurse, edite etc. publicate de 3 ori, dacă conțin până la 150 de cuvinte 120 Lei, până la 200 de cuvinte 180 Lei, de aci în sus 200 Lei</p>
--	---	---

„Dușmanul Bănatului: Concubinajul“.

Proporțiile catastrofale ale concubinajului în Banat. Efectele binefăcătoare ale colaborării Statului cu Biserica.

Am înaintea mea broșura distinsului colaborator, preot Gheorghe Cotoșman, intitulată *Dușmanul Bănatului, concubinajul*. În 128 pagini tipărite pe o hârtie și în condiții excepționale de bune, acest preot cărturar ne înfățișează, cu date statistice precise, proporțiile catastrofale ale acestei plăgi din Bănat. Mărturisesc sincer, la început — dela apariția cărții chiar, din 1936 — am avut impresia că autorul și-a intitulat lucrarea pentru efect; căci da, concubinajul este ceva frecvent în Bănat la noi, dar totuși a-i zice: concubinajul *dușmanul Bănatului*, e nițel exagerat. Iată însă că — pe lângă uimitoarele descoperiri ce ne face părintele Cotoșman —, o împrejurare vine să dea Sf. Sale pe dea'ntregul dreptate.

Deunăzi părintele Nicolae Mieț din Biniș, aflându-se în Caransebeș îmi spunea între alte necazuri din cari are parte în parohie, că acolo în Biniș, dela 1 Ianuarie 1930 și până la finea anului 1936 deci timp de 7 ani încheiași nu s'a făcut nici o cununie. Ingrozitor! Nici o cununie în interval de 7 ani!? Se poate atâta înstrăinare, atâta îndepărtare dela Dumnezeu? Intr'un sat cu peste 1500 suflete, să nu se cugete nimeni la aducerea lui Dumnezeu în casele oamenilor, în familiile lor?! Să nu i se simtă absența Lui? Când se nasc copii, când moartea fâlăie aripi sumbre deasupra capetelor lor?!...

Da, crudul adevăr acesta este, în Biniș — deci într'o comună a Bănatului oamenii s'au dedat a vieții ca dobitoacele. Poate că acolo oamenii nici nu-și mai botează pruncii, sau îi botează numai așa, din datină, ca să le dea un nume, deși — acela și-l pot da singur — căci

ofțierul stării civile înregistrează după dictat..

Părintele Cotoșman în amintita broșură, insistând cu deosebire asupra unui eveniment — epocal, îi zice Sfinția Sa: cununia, acum un an, a 71 perechi concubini în Comloșul-Bănațan, — spune că acel eveniment, îmbucurător, marchează un început de profilaxie morală cu binecuvântate urmări pentru viitorul națiunii în Banat. „Început, zice mai departe, deoarece numai în Comloș peste 300 perechi concubini așteaptă din nou momentul turburării apei“... Citești, și te cutremuri. Încă 300 concubini în Comloș!?... „În Timișoara în anul 1933 în 237 perechi române împreunate, numai 67 perechi s'a cununat“... Și vor fi fiind baremi în Timișoara preoți buni!? Dar oare părintele protopop Dr. Ștefan Cioroianu nu este unul din cei mai buni preoți nu numai ai eparhiei vecine, dar ca predicator este aproape neîntrecut în biserica noastră?! Tot așa părintele Mieț este unul din preoții tineri cei mai de ispravă din eparhia noastră. Deci vina mulțimii de concubini în satele Bănatului nu este a se atribui preoților. Fenomenul acesta, cronic aici la noi, se datorește în bună parte toleranței, ca să nu zic complicității Statului. La firea rea, indiferentă în materie de credință a poporului nostru de aici, Statul a venit cu droaia de dispenze — a venit cu indiferența față de cununie, și... s'a ajuns acolo unde suntem astăzi: inexistența cununiilor în Bănat, scăderea catastrofală a populației.

Revirimentul observat astăzi pe întinsul satelor noastre se datorește străngerii șurubului de către autoritatea de Stat. Același Stat care până eri s'a desinteresat complet de această grea maladie, ba i-a arătat și o îngăduință binevoitoare, vede astăzi pericolul în față. Așa și numai așa sămânța bună și de toată ziua, cuvântul de îndemn părintesc al preoților, se vede azi germinând, ba ici-colo chiar aducând roade. Așa

se explică evenimentul, cu adevărat epocal dela Comioș, așa se explică și bucuria părintelui Miteț care — numai în timp de 2½ luni — a avut 16 cununii!

Fața cu firea poporului nostru de aici organele administrative ale Statului trebuie să fie categorice și tranșante într-o problemă ca aceasta. Cuvântul bun, ca sămânța ferită de spini și de alte primejdii, numai așa îi poate asigura o eficacitate în pastorație preotului bănațan.

Căci doar între interesele bisericii și ale Statului nostru este o legătură ca între trup și suflet!

Ierarhia bisericească.

„După aceste vorbe, a suflat peste ei, și li-a zis: „Luați Duh Sfânt — celorce le veți ierta păcatele, vor fi iertate; și celor ce le veți ținea, ținute vor fi.

Ioan 20, 22-23

Marele adevăr al lui Hristos, „Bate-voiu păstorul și se va risipi turma“, a fost exploatat de către cei ce nu puteau vedea cu ochi buni, unitatea Neamului nostru, unitate câștigată prin împreună lucrarea clerului și a poporului drept credincios român.

„Naționalitatea și religia noastră, plămădite la olaltă pe văile Carpaților sunt gemene, ele sunt osatura existenței Neamului“. Acest fapt nedesmințit, ba confirmat în milioane de ocaziuni, de istoria care a prezidat la încheierea, la viața și izbânda poporului român, a fost pus la încercare de vrăjmașii noștri, alegând ca arme sectele religioase iar ca teren de luptă Biserica, care acopere Neamul.

Contra Preoției s'au dat cele mai uriașe atacuri. Unele pe cale publică, în domeniul social-politic, altele pe teren bisericesc; în unele, exploatând câteva slăbiciuni individuale, în cel din urmă, atacând chiar *Taina preoției*.

Ce este dar Taina Preoției?

Taina preoției este lucrarea sfințită în care prin punerea mânilor episcopului, se dă unor persoane alese „*Darul lui Dumnezeu*“ și „*Harul Sfântului Duh*“, adică puterea de a învăța cuvântul lui Dumnezeu, a săvârșit sfintele Taine și a conduce turma cuvântătoare.

„Darul lui Dumnezeu“ este dat în felurite forme, așa precum și reiese din epistola I către Corinteni cap. 12 vers 4 și următorii: „Sunt felurite daruri, dar este același Duh; sunt felurite slujbe, dar este același Domn; sunt felurite lucrări, dar este același Dumnezeu, care lucrează totul în toți și fiecăruia i se dă arătarea Duhului

spre folosul altora. De pildă, unuia îi dat prin Duhul să vorbească despre înțelepciune; altuia, să vorbească despre cunoștință, datorită aceluiasi Duh; altuia, credința, prin același Duh; altul având darul tămăduirilor, prin același Duh; altuia, puterea să facă minuni, altuia prorocia; altuia deosebirea Duhurilor; altuia, felurite limbi; și altuia talmăcirea limbilor.... Voi sunteți trupul lui Hristos și fiecare în parte mădularele Lui. Și Dumnezeu a rânduit în Biserică, întâi Apostolii; al doilea, prorocii; al treilea învățătorii; apoi, pe cei ce au darul minunilor; ajutorilor, cârmuitorilor și vorbirii în diferite limbi. Oare toți sunt apostoli; toți sunt proroci? toți sunt învățători? toți sunt făcători de minuni? toți au darul tămăduirilor? toți vorbesc în alte limbi? toți talmăcesc?“

Sf. Apostol Pavel — prin inspirația divină — a explicat (la I. Cor. cap. 12), felul cum a voit Hristos sa Organizeze Biserica, care este trupul Său. Precum corpul este compus din diferite mădulare, așa și Biserica este așezată pe bază de ierarhie, deși Duhul care hrănește Biserica este unul.

Cei dintâi chemați de Mântuitorul Hristos la propovăduirea învățăturilor Sale au fost sfinții Apostoli. Trebuie să notăm în mod clar, că fiecare dintre cei doisprezece a fost *chemat „în mod personal“*; „Fiecare a primit demnitatea apostolică prin această chemare; în același timp însă cei doisprezece apostoli împreună formau o anumită unitate — adunarea apostolilor“.

Adunarea Apostolilor a avut apoi și câte un cere restrâns, format la anumite ocaziuni, din câte doi sau trei Apostoli. Astfel sunt: Petru, Iacob și Ioan, la Schimbarea la Față. „După șase zile, Iisus a luat cu El pe Petru, pe Iacob și pe Ioan, și i-a dus singuri departe pe un munte înalt. Acolo s'a schimbat la față înaintea lor“. (Marcu 9, 2). „Ba chiar câte unul singur, de exemplu Petru, a făcut mărturisire de credință pentru toți și în numele lor. „Dar voi, li-a zis El. Cine ziceți că sunt? Simon Petru, drept răspuns, i-a zis: „Tu ești Hristos, fiul lui Dumnezeu celui viu“. Cu toate acestea — spune S. Bulgakoff — distincțiunea aceasta nu exclude egalitatea lor cu ceilalți Apostoli; ei nu sunt investiți cu o demnitate superioară, ci preeminența aduce un principiu de organizație în limitele relațiilor reciproce ale colegiului apostolic, ea dă o constituire ierarhică ierarhiei apostolice însăși. Această întâietate nu are în organizarea actuală decât putere de jurisdicțiune administrativă, de onoare dar nu de grad.

Sfințirea adevărată a celor doisprezece s'a săvârșit la Rusalii într-o casă încuiată din

Ierusalim, când Duhul Sfânt s'a pogorât asupra fiecăruia în mod văzut și distinct în chip de de limbi de foc. În ziua Cincizecimii erau toți împreună în același loc. „Deodată din Cer a venit un vuet ca de vijelie care trece și a umplut toată casa unde ședeau ei. Și li s'au arătat împărțite niște limbi ca de foc și deasupra fiecăruia dintre ei s'a oprit câte una“. (Faptele Ap. 2, 1—3).

În virtutea harului Duhului Sfânt, cu care fiecare apostol, *personal și vizibil* a fost dăruit — apostolii au fost aleși a comunica darurile Mântuitorului Iisus, oamenilor: „ei au primit puterea deplină și au primit Duhul Sfânt pentru slujba lor“. „Puterile și darurile apostolice sunt personale; Mântuitorul li-a dat apostolilor printr'o chemare nominală... și, fără îndoială, apostolii n'au părăsit această lume, fără să fi lăsat o succesiune, o urmare a slujbei lor. Ei au hotărât ca aceste daruri să fie comunicate prin mijlocirea unei ierarhii instituită de ei. Puterea acestei ierarhii există grație unei succesiuni directe și neîntrerupte venind dela apostoli. După apostoli, comunicarea darurilor Sfântului Duh în biserică devine prerogativa ierarhiei adică a episcopatului unit cu preoții și cu diaconii. Ierarhia, în forma episcopală, presbiteratul și diaconatul care depind de ea, se constituie în biserică după o necesitate naturală. Limbile de foc ale Cincizecimii universale, coborâte peste apostoli, rămân în lume și sunt comunicate de apostoli, cari li-au primit, succesorilor lor. Adunarea apostolilor a fost receptacolul ierarhiei și mijlocul de transmisiune a limbilor Sfântului, al darurilor pline de har ale bisericii. Dar acest lucru a trebuit să se petreacă într'un chip bine-definit, neîndoelnic și nu numai în mod ocazional: adevărat prin succesiunea legală a ierarhiei, care — pentru a ne exprima în termeni de teologie sacramentală — trebuia să lucreze nu opere operantis, ci opere operato. Există pentru această succesiune o formă gata și instituită de Dumnezeu, aceea a sacerdoțiului Vechiului Testament care, — după epistola către Evrei — a fost prototipul Preoției Noului Testament.

Prezența lui Hristos pe pământ făcea natural de prisos și imposibilă existența unei ierarhii în afara de el însuși; dar formarea ierarhiei este deasemenea imposibilă fără Hristos, fără porunca lui Hristos. Și apostolii ca protoierarhi au transmis succesorilor lor aceste puteri ierarhice^(*).

(Urmează)

Pr. Traian Constantin

*) Sergiu Bulgakoff: ortodoxia.

Unirea face puterea... unirea sufletească.

Unde-i unul, nu-i putere
La nevoi și la durere,
Unde-s doi, puterea crește
Și dușmanul nu sporește.

Un popor se naște totdeauna cu o istorie și această istorie o putem asemăna cu viața unui bătrân sau bătrână, pe cari îi vezi cu câte un nepot de mână, alergând la biserica lui Hristos și la câte o șezătoare sau serbare școlară. Aceasta pentru a-i deprinde de mici cu istoria lui Hristos și cu istoria Neamului.

Iar pe prissa de lângă casă îl vezi — pe bătrân sau pe bătrână — lângă copilașii dragălași istorisindu-le pașaniile, luptele, primejdiile, durerile și bucuriile lor. Copiii ascultă cu atenție și sfioțenie toată istorisirea. Acestea toate trec în mintea copiilor, moștenindu-le. Așa se naște istoria unui popor, așa s'a născut și istoria poporului nostru românesc, dela Traian și Decebal, și până la unirea din 1859; Muntenia-Moldova sub Cuza Vodă, mai apoi domnitor și rege Carol I. Apoi unirea tuturor Românilor din 1918 sub regele Ferdinand I, mai apoi regele Carol II de azi.

Preoții bisericilor împreună cu oamenii de seamă au ținut trează conștiința națională și pe cea sufletească și abea așteptau momentul hotărât al unirii, ceea ce s'a și împlinit. Iar preoții noștri au cântat-o în „Hai să dăm mână cu mână“, „Unde-i unul nu-i putere“, „Deșteaptă-te Române“, „Pe-al nostru steag e scris unire“ și celelalte.

Azi, mulțumită lui Dumnezeu, toate s'au împlinit spre binele poporului românesc, complectându-se istoria poporului cu unirea tuturor Românilor la 1918: România Mare.

Odată cu istoria poporului — deci cu însuși poporul — s'a mai născut și o istorie a cuvântului lui Hristos. Adevărat el s'a născut cu credința creștină ortodoxă în Hristos. Cu părere de rău constat că pentru această credință creștină întru Hristos s'au dat și se dau azi mari lupte și războaie, și toată cauza — mai precis: originea lor — este — aduceți-vă aminte!: sinedriul jidovesc de pe timpul lui Hristos! Din acesta făcea odată parte și Pavel, apostolul de mai târziu al Domnului, fiind cel mai tânăr, mai deștept, mai învățat. Acest sinedriu a persecutat pe Hristos, a dat 30 de arginți lui Iuda ca să-l dea pe Hristos lor, a judecat pe Hristos la moarte și a persecutat pe creștini.

Acest sinedriu jidovesc există și azi; ați auzit despre sinedriul jidovesc franco-masonic, din care fac parte pe lângă jidovi și mulți români jidoviți, oameni mari — părere de rău. Acest

sinedriu franc-masonic există aproape în toate țările din lume. Scopul său este: stăpânirea jidovilor în toată lumea, distrugerea creștinismului adus de Domnul Hristos, supunerea oarbă a poporului etc.

Gândul de a supune popoare și de ale stăpâni l-au avut și pe timpul lui Hristos. Ei așteptau în Mesia un împărat pământesc care să ia în mână sabia, să bată și să cucerească popoare — nu așteptau în Mesia niciodată un împărat ceresc.

Iisus Hristos n'a venit să se războiască prin sabie cu popoarele lumii, ci El a venit să lupte cu sabia cuvântului lui Dumnezeu, a venit să aducă „pace, între oameni bunăvoire“.

Azi comerțul, banul, este în mâna distrugătorilor de credință creștină și neam. Dacă banul e în mâna lor, ușor ne putem închipui ce fac ei cu acești bani? Cu acești bani ei găsesc mulți oameni învățați și neînvațați pe cari îi cumpără, ca pe Iuda, pentru 30 arginți, și-i trimit la propovăduire, adică la distrugere. Ei s'au legat de religia creștină a lui Hristos mai întâiu, deoarece poporul credincios este sufletește strâns legat de Hristos, sunt deci uniți sufletește și unde's mai mulți adunați la un loc, puterea este mai mare. Ei au căutat să nimicească această unire sufletească ca puterea nici să nu mai fie. Și au găsit-o în baptism, adventism și într'o sumedenie de secte religioase ce există azi.

Mulțimea aceasta de secte religioase propovăduită de oamenii cumpărați pe 30 arginți de Iuda — adică de sinedriul franc-masonic, au dus și duc pe oameni la neunire, la rătăcire. Vedeți ce a ajuns Rusia creștină ortodoxă a lui Hristos, a ajuns un raiu jidovesc franc-masonic — bolșevic — unde azi se trăește în neagră mizerie. Căutați la Spania creștină, unde se omoară tata cu feciorul și frate cu frate!

Plecat-au și din țara noastră românească în Spania șapte tineri în frunte cu un general să lupte alături de frații lor întru Hristos, contra lui Iuda franc-masonic jidovit. Doi însă au murit: Ion Moța, fiul protopopului român ortodox din Orăștie și Vasile Marin; da, au murit, au murit ca niște mucenici cari și-au vărsat sângele luptându-se cu satana franc-masonică, pentru biruința lui Hristos.

Hristos a murit pentru oameni, ei au murit pentru Hristos. Ei sunt acum ca sămânța de grâu aruncată în pământ; sămânța trebuie să putrezească, ca apoi să învieze, adică să crească și să dea rod.

Am cetit și bine mărturisește un preot când zice: franc-masoneria jidovită nu s'a mulțumit

numai cu asta ci i-a trebuit și bolșevism, comunism, crezând că astfel va pune mai repede stăpânire pe toată lumea. Dar cu bolșevismul și comunismul i-a ajuns pedeapsa lui Dumnezeu... „Sângele lui asupra noastră și asupra copiilor noștri“... „Și atunci secolul acesta al XX-lea, va fi ori sfârșitul sfârșiturilor, ori începutul începuturilor.“

Parcă am auzi cuvintele dumnezeescului Hristos: „N'am venit să pun pace pe pământ ci războiu“. „Și'ntradevăr așa este, spiritele sunt agitate, războaiele se dau între sinedriul franc-masonic jidovit, bolșevism, comunism și între Creștinismul lui Hristos. Mai bine zis între Iuda și Hristos. Dar Hristos a învins odată, și va învinge și azi, după cuvintele Lui „nici porțile iadului nu vor putea birui Biserica cea sfântă a Lui“; dară Iuda a sfârșit odată spânzurându-se, așa se va sfârși și sinedriul franc-masonic, bolșevisto-comunist.“

Iar voi cari ați rătăcit dela adevărata credință în Hristos, deschideți-vă ochiul minții și vedeți că bun este Dumnezeu. Intoarceți-vă la unirea sufletească ortodoxă întru Hristos și nu dormitați în neunire. Unde este unire sufletească întru Hristos, acolo este și putere, acolo este și Dumnezeu.

Și încheiu cu cuvintele învățatului Wuarin în L'Etat social et le Cristianisme cu următoarele: Ceeace e soarele ceresc pentru pământ, este biserica pentru om și oameni. Precum dacă ar lipsi căldura și lumina soarelui ceresc, ar aduce moarte pentru tot ce-i viu pe acest pământ, tot așa lipsa bisericii și a lui Hristos din această lume, ar aduce moarte, degenerare și desfigurare pentru om și sufletul omenesc.

Preot Aurelian Șt. Căpăc.

Sectarii împotriva ordinii de stat.

Este un titlu, care până ieri altăieri s'ar fi înregistrat ca o simplă diversiune de înșasi autoritatea politică administrativă a Țării cu ce te mai trezești ce reflexii și calificative, frecvente astăzi.

Iată că astăzi aceea ce preoții prevedeau că are să iese odată la suprafață din tainele hrubelor sectante, iau forme concrete, adevărate manopere de destrămarea națională, desmăți patentat, practicat perfid dar bine țiluit de o mafie venală și de suflet dinamitardă. Căci așa se prezintă cei cari ni se înfățișează camuflat sub numele de „pocăit“ sau mai știu eu cum se numesc de fapt, baptiștii.

Iată un caz concludent.

În ziua de 24 Ianuarie a. c. în comuna Socolari, citadela baptistă din Caraș, s'a sfințit și ridicat pavilionul micuților străjeri de aci. Și pentru ca serbarea să-și capete o expresie cât mai fastuoasă, după cum de altfel era și de așteptat, s'a invitat și revizoratul școlar județean, condus astăzi de dl T. Rădulea, și dânsul fiu al comunei.

Consemnul participării era dat. Toți școlarii să vină îmbrăcați în costume naționale.

Ce se întâmplă însă?! Stupoare: 30 clevi, fii de bapțiști, ostentativ refuză costumul strămoșilor, și, ca nostimada să fie de proporții și mai și, fiecare din ei vin îmbrăcați după cum îi taie capul, chiar cu „cioareci“ nemțești.

Toate astea s'au întâmplat la 24 Ianuarie, praznic național de primă importanță istorică și din prilejul ridicării stindardului Țării Românești!

Trist, dar adevărat prilej de manifestare colectivă a unor simțeminte fără lăscăie de simț de supușenie, de credință, de dragoste față de Neamul acesta, care a sângerat în trecutul său, s'a sbuciumat ca nimeni altul în istoria lui. Și acuma, după ce Dumnezeu a vroit ca sângele eroilor Lui, risipit în stropi de aghiasmă pe toate fruntariile, să rodească, închegat sub temelia României Mari, transformat în boltă de granit, să-i necinstești stindardul, cu înălțarea căruia să înalte ca un viitor inimile tuturor acelor cari cred în crezul românesc și înțeleg să se supuie primului străjer al Țării, Majestății Sale Regelui ei!?

Și acuma fie-mi îngăduită și mie o mică paranteză. Din prilejul vizitei canonice a P. Sale întreprinsă în vara anului 1935, în comuna Socolari, am fost martorul unui dureros proces, în care preotul de acolo a fost prezentat Arhiepiscopului nostru în culori sumbre... de către amintitul superior al școlaelor.

N'a putut nimeni din noi, din condescență față de Autoritatea noastră cea mai înaltă, să replicăm. Nu era nici locul, nu este nici corect. A fost de ajuns însă, ca vremea să dovedească aceea ce oamenii refuză să înțeleagă, că tensiunea dintre cele două părghii de îndrumare colectivă, ale satului, preot și învățător, poate adesea declanșa în defavorul aceluia care... uneori ponegrește pe celalalt, cu totul pe gratis. Dovada cea mai concludentă: refuzul față de autoritatea școlară a unor părinți de a-și învesmânta odraslele în îmbrăcămintea impusă.

E cazul acum să ne întrebăm: Unde-i autoritatea? Care-i ascendentul moral al luminătorului satului, fără preot, asupra celor dați lui spre creștere și educare? Personal am cea mai mare stimă față de dl revizor pe care-l simpatizez, precum și cea mai caldă considerațiune față de

colegul preot de acolo pe care-l iubesc: un lucru însă nu-l înțeleg: de ce nu se înțelege odată și pentru totdeauna că școala fără biserică nu-și poate realiza sub nici o formă rosturile ei, ori câte strădani s'ar depune și ori ce eforturi s'ar presta!

Așteptăm să vedem urmările acestei nesăbuite purtări, dirijată de oficina alianței internaționale jidovești cu tendințe arhicunoscute, precum și imediată reconciliere de raporturi între preot și învățător, măcar de dragul ortodoxiei noastre milenare. Atât de sfântă pe cât de iubitoare de neam cum este ea, singură poate genera front comun, care, cu forțe sporite să poată ține piept larvei baptiste, ce refuză încadrarea pe mai departe în disciplina tradiției noastre, conservatoare de neam!*)

Preot A. Gh. Mihailoviciu

Instrucțiuni cu privire la purtarea socoților și administrarea averilor bisericesti.

de PETRU TOMA
esactor-eparhial.

Despărțământul V.

În acest despărțământ se vor însemna toate venitele dela clopote, scaune, cununii, arenzi, chirii, naturale vindute și diferite alte venite. Acest despărțământ se mai chiamă și al datorășilor fără obligațiuni.

Despărțământul V are următoarele rubrici: 1. Numărul curent; 2. numele datorășului; 3. numărul casei; 4. datoria veche rămasă la 31 Decembrie anul trecut; 5. venitul pe anul curent dela clopote, introducându-se aici și venitul dela prapori, ripizi, sfeșnice și aceasta pentru că pentru acestea nu e un obicei general în eparhie de a încasa bani pe ele la cazurile de moarte și pentru a simplifica numărul rubricelor, le vom introduce pe toate în una singură; 6. datorează pe jeturi; 7. datorează pe cununii; 8. datorează pentru arenzi și chirii; 9. numirea obiectului pentru care se plătește arenda (de exemplu: iarba din cimitir, fânul din... pruneele etc); 10. datorează pentru naturale vindute; 11. numirea produselor naturale vindute (10 dl grâu, or 7, ovăș seacă etc.); 12. datorează pentru diferite (de altfel noi am introdus pentru diferite alte venite un despărțământ separat și anume VII b deoarece în unele cazuri pot fi foarte multe și în acest caz prea s'ar aglomera și supra încărca acest despărțământ); 13. numirea obiectului (a cumpărat dela biserică tinichea veche, grinzi dela casa parohială dărămată etc.) 14. în lei; 15. datorează la olaltă pe anul curent; 16. datoria veche rămasă în restanță din anul trecut, cu datoria nouă din anul curent, fac la olaltă; 17. vezi poziția ziarului de cassă numărul, (se va introduce poziția ziarului de cassă sub care s'a jurnalizat respectiva sumă achitată); 18. a solvit în bani numerar în mai multe rânduri și anume; 19 la olaltă a

*) Articolul -- învederând odată mai mult -- tendințele anarhice ale sectarilor, ni-a scăpat întâmplător din evidență așa că îl publicăm abia acum. Nu-i târziu totuși, și cred că suntem în asentiment, să cunoaștem măsurile de ordine luate de autoritatea școlară. N. Red.

solvit în bani gata; 20. a împăcat prin dare în schimb a unei obligațiuni; 21. a împăcat prin ștergere; 22. peste tot a împăcat; 23 rămâne datorie în restanță la 31 Decembrie a. c. și 24. Observări.

Toate datorile pe trasul clopotelor, — intrând în această rubrică și venitele dela prapori, ripizi, sfeșnice etc., — cele dela jețuri, cununii, arenzi, naturale vindute, pentru cari datorășul n'a dat obligație în schimb, se introduc în ordinea cum urmează în despărțământ și cu numele respectivului credincios care a plătit fiecare la rubrica corespunzătoare titlului.

Datoriile ce rămân în restanță din anul trecut se introduc în rubrica 4-a, datorile pe clopote în rubrica 5-a, datoria pe scaune în rubrica 6-a, datoria pe cununii în rubrica 7-a, datoria pe arenzi în a 8-a etc. Fie care datorie fără obligațiuni se introduce în aceeași zi în care cineva a devenit debitor al bisericii pentru trasul clopotelor, pentru jețuri, pentru cununii, pentru arenzi etc. Sumele pe cari le solvește un credincios în bani gata din datoriile sale fără obligațiuni se trec mai întâiu în ziarul de cassă și apoi în acest despărțământ, în rubrica 18-a numită „a solvit în mai multe rânduri“. Dacă un credincios dă bisericii obligațiune asupra sumei datoriei sale fără obligațiuni, suma aceasta se introduce în rubrica 20-a „a împăcat prin dare de obligațiuni“. Suma debitorilor fără obligațiuni, care a devenit neincasabilă fie prin plecarea fără urmă a debitorului fie prin starea sa deplorabilă materială, se trece în acest despărțământ în rubrica 21-a numită „a împăcat prin ștergere“. Sumele pe cari le-a împăcat un credincios din datoriile sale fără obligațiune fie prin solviri în bani gata fie prin extradarea de obligație, ori prin ștergere se trec în despărțământul V în rubrica 18, 20 și 21 în aceeași zi când debitorul a împăcat datoria sa. Incheierea despărțământului V cu un singur debitor se face astfel: 1. Sumele cu care debitorul a devenit dator în anul curent pe care se încheie socoata se adună toate la un loc și se trec în rubrica 15-a numită datorează la olaltă pe anul curent. 2. La suma ce rezultă din datoria anului curent se adună suma cu care debitorul a rămas în restanță la finea anului trecut și din adunarea acestor sume, rezultă suma cu care dânsul datorează la finea anului, pe care se încheie socoata. Această sumă se trece apoi în rubrica 16-a „datorășul rămâne în restanță la finea anului“ care cu cea nouă ne dă datoria lui la olaltă. 3. Toate sumele pe cari le-a solvit debitorul în bani gata în decursul anului se adună la olaltă, iar suma ce rezultă din aceasta a 3 adunare se trece în rubrica 19 „la olaltă a solvit în bani gata“ 4. La suma ce a solvit-o în bani gata se adaugă și suma ce a solvit-o prin dare de obligație, ori suma ștearsă și rezultă suma ce a împăcat-o peste tot în decursul anului. Această sumă se trece în rubrica 22-a numită „peste tot a intrat“ 5. În fine din suma care arată cât a datorat respectivul debitor peste tot scăzând noi suma ce arată că debitorul peste tot cât a împăcat din datoria sa, rezultă suma ce ne arată cât mai rămâne dator la finea anului pe care se încheie socoata. Această sumă se trece în rubrica 23 „rămâne datoria restantă la 31 Decembrie. Despărțământul V se începe și el la 1 Ianuarie și se încheie la 31 Decembrie. Incheierea finală se face și la el că toate rubricile se adună la olaltă, iar sumele ce rezultă din această adunare se introduc la fine în aceeași rubrică „toți datorășii la olaltă fac“. Acest despărțământ deci cuprinde datoriile fără obligațiuni ce le au credincioșii față de biserică, și anume mai întâiu datoria veche din anul trecut și apoi cele noi. Fiecare debitor se trece în rubrica corespun-

zatoare titlului pentru care datorează. La finea anului se încheie cu fiecare datorăș în parte și cu toți la olaltă. Incheierea cu fie care se face că-i adunăm toate sumele la olaltă și această sumă o introducem în rubrica 16-a, apoi sumele pe cari le-a împăcat, respective a rămas să le achite din decursul anului, se adună și se introduc în rubrica 22-a. Datoria din rubrica 16-a minus cea din rubrica 22-a, ne arată cât mai rămâne datorășul în restanță la finea anului. Această sumă se trece apoi în rubrica 23-a. Incheindu-se protocolul cu toți datorășii fără obligații, se procedează astfel: la 31 Decembrie suma din toate rubricile se adună la olaltă, pentru a avea suma cât fac toți datorășii la olaltă.

(Urmează).

Ș T I R I

Personale. Prea Sfinția Sa Părintele Episcop diecezan a călătorit la Sibiu unde a luat parte, eri, la ședința reprezentanței fundațiunii Gojdu. Dela Sibiu Arhiepiscopul va merge la București ca să ia parte la ședințele Sfântului Sinod.

Hirotonire. Prea Sfinția Sa a binevoit a hirotoni zilele trecute pe candidatul *Ilie Crivăncea* instituindu-l preot-catihet în *Câmpia*.

Concert religios a dat Corul Catedralei noastre Dumineca trecută, a ortodoxiei, la Vecernie. Păr. Petru Bancea, dirigentele corului a ținut, cu acest prilej, o însuflețită cuvântare despre rolul ortodoxiei noastre în viața socială.

† **Preotul Nicolae Popa** din Foeni a adormit în Domnul în vârsta frumoasă de 79 ani, dintre cari 54 trecuți în servirea Altarului Domnului. Il deplâng, ne-ângăiați: soția sa îmbătrânită de ani, păr. profesor Filip Pop, preotul Vasile Paica și Romulus Pop.

Dumnezeu să facă parte robului Său credincios de cereasca împărăție, iar celor îndoiiați să le coboare putere din vistierile Sale bogate!

Mulțumită publică. Oficiul parohial ort. rom. din Tievaniul Mare, mulțumește și pe această cale celor de mai jos, pentru ofrandele primite: Comuna bisericească Șoșdea 379 Lei, Funcționarii Adm. Fin. (Incasări și plăți) Oravița 150, Dr. Mihai Grosșianu Timișoara 200, Corul Căminului Cultural „Armonia“ Tievaniul Mare 1446, Înv. pens. Vasile Bojinca Cacoveni 500, Agronom Giogia Marin Cacoveni 100 Lei. Total: 2.775 Lei. Suma din urmă: 16.767 Lei. Total general: 19.542 Lei.

Mulțumită publică. Oficiul parohial ortodox român din comuna Gherman, mulțumește și pe această cale donatorilor pentru ofrandele primite, pentru înfrumusețarea sântei biserici din loc: Alexandru Mihai învățător 1000 Lei, Gavrilă Berlovan cantor 100, Gavrilă Bărbăilă 100, Aureliu Andreiaș 100, Trifu Berlovan No. 63, 100, Petru Baba No. 19, 60, Petru Pascu 50, Ioan Pascu 50, Gheorghe Bugar 50, Pavel Neda No. 139, 50, Ioan Berlovan No. 56, -50, Teodor Popoviciu 50, Trifu Jurca No. 97, 50, Iosif Bugar 50, Avram Colojoară 50, Petru Buzan 50, Gheorghe Neda No. 42, 50, Avram Neda 50

Pavel T. Jurca No. 38, 40, Pavel P. Neda 20, Trifu Jurca No. 93, 20, Ioan Trifu 20.

Deasemenea aduceam mulțumiri și următoarelor: Maria T. Beriovan și Draghina G. Beriovan, care au donat sf. bisericii un frumos baldachin, o perinută pentru ingenunchiere și două covoare țesute frumos, Mariaora Al. Mihaș și Alexandrina Jumanca, care au donat două acoperăminte pentru analoghion, și un mic covor, și Maria P. Pascu care a donat un prapor țesut.

Gimnaziul de fete Caransebeș.

Adunarea Generală a Comitetului Școlar dela Gimnaziul de fete Caransebeș, se convoacă pe ziua de *4 Aprilie 1937 la orele 11 $\frac{1}{2}$ a. m.* în sala de învățământ a cl. III-a.

La ordinea zilei:

1. Votarea bugetului pe anul 1937/38.
2. Eventuale propuneri.

Dacă nu se întrunesc jumătate din numărul total al membrilor, atunci adunarea generală va avea loc în ziua de 11 Aprilie a. c. cu orice număr de membrii prezenți.

Direcțiunea.

Note oficiale.

Nr. 1069 E/937.

Către On. Oficii parohiale din eparhia ort. rom. a Caransebeșului.

Pe lângă Eforia Bisericii ort. române funcționează „Fondul General de Asigurări al Imobilelor Bisericești” la care trebuie să se asigure toate imobilele bisericilor.

Cum interesul parohiilor este să-și asigure bunurile, punându-le astfel la adăpost de pericolul focului, Consiliul Central Bisericesc ni-s'a adresat sub Nr. 1224 ex 1937 să dispunem, ca și parohiile cari n'au făcut încă asigurări, să le facă cel puțin acum.

În acest obiect s'a trimis On. Oficii parohiale circulara de sub Nr. 6566 E/929, care cuprinde înviațiunile cu privire la formele ce sunt a se observa la asigurarea averilor bisericesti la „Fondul General de Asigurare”.

În urma adresei de mai sus a Consiliului Central Bisericesc reînprospătăm cele împărtășite cu circulara Nr. 6566 E/929, pe care am trimis-o sub titlul „Înviațiuni” în legătură cu circulara anterioară de sub Nr. 5471 E/928.

Caransebeș din ședința consiliului eparhial ținută în 3 Martie 1937.

Episcopul diecezan:

† VASILE

Nr. 6764 Sc. 1937.

La București sub auspiciile unui comitet pus sub patronajul I. P. S. Sale Patriarhului apar două reviste anume: „Tinerimea Creștină și Duminica copiilor”.

Aceste reviste, una referindu-se la educația tineretului, cea de a doua adresându-se de-a dreptul acestui tineret, sunt cea mai potrivită lectură pentru el.

Se recomandă călduros îndeosebi pe seama cercurilor Sf. Gheorghe din parohii. Referințe asupra abonamentului dă P. C. Preot Dr. Mihail Bulacu Consilier cultural al Arhiepiscopiei Bucureștilor în București.

Caransebeș în 12 Martie 1937.

Episcopul diecezan:

† VASILE

Publicațiune de licitație.

Pe baza încuviințării Venerabilului Consiliu eparhial Nr. 1500 E. ex 1937 și a hotărârii consiliului și adunării parohiale din Ghilad se escrie licitație minuendă publică cu oferte închise, ce se va ține în ziua de 18 Aprilie 1937 la ora 4 p. m. în sala de ședințe, pentru darea în întreprindere a lucrărilor de reparat a sfintei biserici, din aceasta parohie.

Prețul de esclamare este 117.172 Lei.

Lucrările de efectuit, sunt cele cuprinse în devizul întregit cu încheierile consiliului și ale adunării parohiale, pus la vedere publică la oficiul parohial.

Licitanții sunt obligați să depună ca vadiu 1% (un) din suma devizului, maestrului care a lucrat devizul.

Spese de drum nu se acoară.

Comuna bisericască va da lucrările întreprinzătorului, care va prezenta mai multă garanță morală și materială.

Ghilad, la 28 Februarie 1937.

Preot **Dimitrie Țieran**

paroh-pres.

Preot **Moise Ghilezan**

2-3

notar.

Dușan Milesevici S. A. Rusca-Montană (Jud. Severin).

Convocare.

Domnii Acționari ai Societății Dușan Milesevici S. A., Rusca-Montană, Jud. Severin se convoacă prin aceasta în sensul Art. 9 din statutele Societății la

III-a Adunare Generală ordinară,

care se va ține la 5 Aprilie 1937 ora 16 în localul Societății din Rusca-Montană, Jud. Severin, cu următoarea ordine de zi:

1. Constituirea adunării generale.
2. Raportul Consiliului de Administrație și Comitetului de Cenzori asupra gestiunii anului 1936. Prezen-

țarea bilanțului și a contului de profit și pierdere pe anul 1936.

3. Distribuirea beneficiului net.

4. Descărcarea Consiliului de Administrație și a Comitetului de Cenzori pe anul 1936.

5. Alegerea Consiliului de Administrație pe termen de un an conf. art. 16 din statute.

6. Alegerea Comitetului de Cenzori pe termen de un an conf. art. 18 din statute.

7. Eventuale propuneri.

Domnii Acționari cari doresc a lua parte la aceasta adunare generală sunt rugați în sensul art. 11 din statute a-și depune acțiunile **până la 2 Aprilie a. c. ora 12** la Casseria Societății la Rusca-Montană, cunoscând, că în același local le stau la dispoziție toate registrele societății asupra anului 1936.

Pentru cazul că numărul acțiunilor depuse nu ar întruni 50% din capitalul social în sensul art. 12 se convoacă prezenta adunare generală pentru ziua de 13 Aprilie la aceeași oră, în același local și cu aceeași ordine de zi, când adunarea va putea aduce hotărâri valide în sensul articolului de sus, fără considerare la numărul acționarilor prezenți.

Rusca-Montană, 19 Martie 1937.

Consiliul de Administrație.

BILANȚ.

Activ: Cassa Lei 39.308.—, Conturi Curente Lei 1.651.068.—, Mărfuri Generale Lei 5.898.294.—, Material Prim și auxiliar Lei 1.958.736.—, Mașini și Instalațiuni Lei 4.260.741.—, Mobilier Lei 241.306.—, Imobilele Lei 2.240.579.—, Sold Cont Profit și pierdere Lei 731.970.—.

Passiv: Capital Lei 1.000.000.—, Conturi Curente Lei 16.022.002.—.

Profit și Pierdere.

Pierdere: Materiale folosite Lei 4.959.345.—, Cheltuieli Generale Lei 6.883.774.—, Pierderi reportate Lei 846.937.—

Profit: Mărfuri Lei 11.958.086.—, Pierderi reportate Lei 846.937.—, minus Profit în anul 1936 Lei 114.967.— egal Lei 731.970.—.

AVIZ.

Cu onoare aduc la cunoștință onoratului public din Caransebeș și împrejurime că posed

atelier de croitorie bărbătească

în str. General Trapșa Nr. 1

spre biserica ortodoxă.

Execut haine civile după ultima modă, uniforme școlare precum și reverenzi și supra reverenzi preoțești în rate foarte convenabile.

Experiența câștigată în șirul anilor ca maestru mă pune în posibilitate de a satisface ori când onor. clientelă.

În așteptarea binevoitorului Dv. concurs semnez

Cu toată stima

IOAN OLARIU

Redactor responsabil: NICOLAE CORNEAN, consilier eparhial.

La Tipografia și Librăria
Diecezană din Caransebeș
se poate comanda

Manualul de Tipic

al Bisericii ortodoxe, în uzul teologilor
și preoților, cuprinzând serviciile
dumnezeiești din postul
sfintelor Paști

intocmit de:

Constantin Vladu

profesor de Tipic și Cântare la Academia teologică
din Caransebeș,

aprobat de Consiliul eparhiei ort. rom. a Caransebeșului
și tipărită cu binecuvântarea în Domnul adormitului
fost episcop diecezan Dr IOSIF TRAIAN BADESCU.

Cartea e tipărită pe hârtie
fină, în două culori.

Exemplarul: Lei 180
plus spesele postale

Cu onoare aduc la cunoștință, că
sunt producătorul unui nou fel de

„CHEAG“

făcut după cele mai noi metode chi-
mice. — Prin superioritatea lui acest

„CHEAG“

dominează toate fabricatele puse până azi în
vânzare și este cel mai bun **Preparat** pentru
încălegarea **LAPTELUI** și prepararea **BRÂNZEI**.
Onorații Domni Preoți și Învățători sunt rugați a
binevoi, ca în sfera lor de activitate civilă, să
:- răspândească sus arătatul anunț în popor. :-

Încercați și vă veți convinge!

Expediez prompt la cerere!

Cu toată stima:

Grim. Oberdorfer, Caransebeș.

Producător de Cheag Str. Târgului 30.

3-12

Tiparul și editura Tipografiei Diecezane, Caransebeș